

Metode și tehnici obiective în evaluare

În cadrul educațional din grădinița, evaluarea urmărește progresul fiecărui copil pentru a putea facilita și optimiza sau dezvolta anumite abilități, talente ori pentru a interveni în cazul unor comportamente atipice. Evaluarea reprezintă, în sens foarte larg, procesul de adunare de informație cu scopul de a lua decizii (McLean, 1996).

Informația obținută servește la:

- ❖ evidențierea competențelor actuale ale unui copil și ale aspectelor care mai trebuie formate și dezvoltate;
- ❖ optimizarea și valorificarea maximală a potențialului copilului;
- ❖ recomandarea și planificarea intervenției.
- ❖ Pentru a realiza o evaluare exactă a competențelor copiilor este nevoie firește de metode eficiente. Una dintre aceste metode este **observația**.

Aceasta asigură obținerea de informații detaliate despre copilul analizat, fără a interveni foarte mult prin procesul de evaluare.

Observația presupune înregistrarea unui eveniment sau a unui comportament pe baza unei grile de observație, care oferă un cadru de sistematizare a celor urmărite.

Pe baza comportamentului putem să facem aprecieri asupra comportamentului precum și asupra nivelului de dezvoltare psihică. Într-o sesiune de observație nu se va putea urmări întregul comportament al copilului (respectiv comportamentul său în general), de aceea este recomandată precizarea unui domeniu care va fi urmărit într-o sesiune și notarea tuturor comportamentelor specifice care apar în perioada de observare sub forma unor indicatori comportamentali.

Indicatorii comportamentali reprezintă descrieri ale comportamentelor specifice realizate de copil. Este extrem de important ca indicatorii comportamentali să cuprindă verbe descriptive și să prezinte cât mai concret comportamentele observate. De exemplu, un indicator comportamental adecvat este „numără până la 10”, în timp ce „are predispoziții matematice” este prea general și nu poate fi urmărit în mod direct. Educatoarele pot să noteze alte comportamente în timpul activităților cotidiene cu copiii, pe care să le sintetizeze apoi în fișă prin bifarea itemului care le corespunde. Așadar, întrucât cel mai adesea observația se desfășoară în timpul activităților curente și fișa poate să nu fie la îndemână, se pot crea itemi comportamentali alternativi pornind de la activitățile de la grupă, de pildă în urma planificării semestriale (pe baza obiectivelor urmărite).

Pe lângă descrierea cât mai completă și concretă a comportamentului, există câteva dimensiuni importante ale comportamentului, care adaugă un plus la acuratețea observației :

- ❖ frecvența – este foarte relevant să notăm de câte ori apare un anumit comportament;
- ❖ durata;
- ❖ intensitatea;
- ❖ contextul în care apare comportamentul;
- ❖ unde apare comportamentul;
- ❖ antecedentele comportamentului;
- ❖ dacă apare spontan, dacă se pot identifica anumite cauze care îl declanșează;
- ❖ dacă există și alte persoane implicate direct în apariția comportamentului;
- ❖ consecințele comportamentului, urmările;
- ❖ Este foarte important să precizăm aceste dimensiuni și pentru comportamentele pozitive.

Pornind de la indiciile observate putem să evaluăm stabilitatea în timp a unui comportament sau dacă este susținut voluntar sau involuntar.

Se poate structura o fișă de observare adaptată contextului dat.